

РЕШЕНИЕ

№ 6254

гр. София, 11.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 21.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4081** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, ал. 1, вр.чл. 144, ал. 1, вр.чл. 107, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба от А. И. Ч., с която се оспорва Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) по чл.107, ал.3 ДОПК № 37/17.01.2020г., издаден от СО – район „С. – Т.“, потвърден с Решение № СФД 20–РД28–95 / 03.04.2020г. на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, в частта на определения размер на Данък ПС за периода 01.01.2014г. – 24.04.2018г., в размер на 556,14лв. главница и 208.86в. лихви. С жалбата се оспорва и мълчаливия отказ на СО да отпише начислените данъчни задължения от 2014г., като се твърди, че е изтекла погасителната давност за събирането на тези задължения – три години според жалбоподателя.

Въведени са оплаквания за незаконосъобразност на акта поради неспазване на материалноправни разпоредби и неправилност. По същество сочи, че за процесния автомобил, неправилно са установени задължения за Д., т.к. счита, че автомобила следва да се счита служебно deregистриран, поради неплащане на задължителната застраховка ГО. Искането до съда е за отмяна на процесния АУЗД, потвърден с решение на СО.

В съдебно заседание, жалбоподателят, не се явява, депозирал е молба в която изразява становище, че поддържа жалбата си и няма доказателствени искания. Относно искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, твърди, че такова не се дължи, като прави и възражение за прекомерност на същото.

Ответникът, директорът на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва основателността на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

От фактическа страна съдът приема следното:

На 17.01.2020г. от инспектор в отдел ОП С.-Т. в дирекция „Общински приходи“ – Столична община спрямо А. И. Ч. е издаден акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 37/17.01.2020г., издаден от началник отдел в отдел „Общински приходи – С.-Т.“ – на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, потвърден с Решение № СФД20-РД28-95/03.04.2020г., на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, в частта на определения размер на ДМПС за периода 01.01.2014г. до 24.04.2018г., в размер на 556,14лв. главница и 208.86лв. лихви, към 17.01.2020г.

Предмет на производството е МПС Опел О. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. И. Ч., с ЕГН [ЕГН] с адрес за кореспонденция и по чл.8 от ДОПК, 1000 [населено място], [жк], кв.Б. №223А, вх.Д ап.77 ет.4. Автомобила е бил придобит на 25.10.2004г., за което е била подадена дължимата декларация по реда на чл.54 от ЗМДТ, № 10–00–06–3315/14.12.2004г. и е разкрита данъчна партия [рег.номер на МПС] –041214.

За горепосочения автомобил е описано, че е с бензинов двигател с обем 2400куб.см., мощност 93 киловата или 125 конски сили произведен през 1991г. с № на шаси WOL000017M126608, № на двигател, С24NE01057072, придобит по представен договор за това.

В процесния АУЗД е посочен и начинът по – който е изчислено задължение за Д., въз основа на приета, съгласно чл.55 ал.1 от ЗМДТ от Общински съвет наредба за това, съобразно мощността на двигателя, коригиран с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила. Задълженията са изчислени съгласно чл.41 т.4 от Наредба да определяне размера на местните данъци и такси на Столична община за определяне на МДТ.

На база на посочената формула в закона и наредбата са изчислени и задълженията за процесните години както следва:

За 2014 г. – 93 киловата X 1.38лв X 1 коеф. = 124,38 лв.

За 2015 г. – 93 киловата X 1.38лв X 1 коеф. = 124,38 лв.

За 2016 г. – 93 киловата X 1.38лв X 1 коеф. = 124,38 лв.

За 2017 г. – 93 киловата X 1.38лв X 1 коеф. = 124,38 лв.

За 2018 г. – за периода 01.01.2018г. – 24.04.2018г. – 93 киловата X 1.38лв X 1 коеф. = 42,78 лв. или общо в размер на 556.14лева.

Било установено, че за горепосочените периоди не са извършвани плащания по партията от 01.01.2014 г. до 17.01.2018г.

Във връзка с установеното, на основание чл. 172, т. 2 от ДОПК, са начислени суми за ДМПС в периода от 01.01.2014 г. до 17.01.2020г. в размер на 208.86 лв.

АУЗД е обжалван пред ответника на 28.01.2020г. С Решение № СФД20-РД28-95/03.04.2020г., същият е потвърден като са обсъдени конкретните оплаквания на жалбоподателя. Решението е съобщено на жалбоподателя на 02.05.2020г., а жалбата, въз основа на която е образувано това производство, е входирана в Столична община на 07.05.200г.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима: подадена е от адресата на акта, който е засегнат от него, поради

което има правен интерес от оспорване; депозирана е в срока по чл.156, ал.1 ДОПК и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, по същество е неоснователна, по следните съображения:

Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, които се определят със заповед на кмета на общината и имат правата и задълженията на органи по приходите, по реда на ДОПК – чл.4, ал.1, 2 и 3 ЗМДТ. Със заповед № 15-5260/29.05.2015 г., заповед №С. 18–РД09–1394/05.12.2018г.,и заповед №СОА20– РД15–16/03.01.2020г., на кмета на Столична община да извършват установяване и събиране на местните данъци и местна такса битови отпадъци са оправомощени началниците на отдели, главните инспектори, старшите инспектори и инспекторите от дирекция „Общински приходи“, следователно актът е произнесен от компетентен орган. Спазена е писмената форма на АУЗД, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му.

Съгласно чл.107, ал.3 ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в няколко хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

В разглеждания случай административното производство е образувано служебно, след като с Решение № СФД20-РД28-95/03.04.2020г. на Директор на дирекция „Общински приходи“ – СО е потвърден Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № 37/17.01.2020г.

Съгласно чл. 52 т.1 от ЗМДТ, с данък върху превозните средства се облагат превозните средства регистрирани за движение по пътната мрежа на РБългария.

Съгласно чл. 53 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък превозни средства.

Съгласно чл. 1 ал. 2 от ЗМДТ, Общинския съвет определя с наредба размера на данъците по ал.1 т. 5 от ЗМДТ.

Размерът на Д. на територията на СО е определен с Наредба на Общинския съвет за определяне размера на местните данъци на територията на СО и същия е съобразен с ограниченията предвидени в чл.55 от ЗМДТ.

Възражения относно начина на определяне на дължимия данък за процесното превозно средство не са направени от жалбоподателя.

При така действащата за периода нормативна уредба и доказателствата по делото, задълженията за Д. за периода 01.01.2014г. до 24.04.2018 г., са в размер на 556.14лв. главница и 208.86лв. лихви.

От страна на жалбоподателя не са представени доказателства процесните задължения да са били заплатени, поради което правилно е прието, че е налице хипотезата на чл. 107, ал. 3 от ДОПК - за служебно издаване на АУЗ за неплатените в срок задължения.

От приложеното по делото писмо от отдел „Пътна полиция“ към СДВР на МВР вх.№ ДСЦ 19– ДИ04–55/07.01.2020г. се установява, че моторното превозно средство, обект на облагане е с прекратена регистрация от 24.04.2018г.

Съгласно чл.54 ал.4 от ЗМДТ, за превозните средства на които е прекратена регистрацията данък не се дължи от месеца следващ месеца на прекратяване на

регистрацията за движение.

За излезлите от употреба МПС, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване.

Съгласно чл.54 ал.5 от ЗМДТ, алинея 4 от същия текст не се прилага и данък се дължи за превозни средства, чиято регистрация е служебно прекратена по реда на чл.143 ал.10 от ЗДвП и за превозните средства със служебно прекратена регистрация поради това, че са с табели с регистрационен номер, които не отговаря на изискванията на БДС 15980 и БДС ISO7591. По делото е безспорно установено, че регистрационните табели на процесното МПС са върнати на 24.04.2018г. и този факт не се оспорва от страните.

Неоснователно жалбоподателят се позовава на разпоредбата според която, след неплащането на задължителна застраховка ГО, автомобилът се счита служебно дерегистриран. Макар и да се има предвид дерегистрация на автомобила, то тя не е такава, която да изисква последващи активни действия за нова регистрация и същата се подновява след плащането на задължителната застраховка, поради което и това служебно дерегистриране не се приравнява на описаното по-горе.

Относно твърдението на жалбоподателя, че установените с акта задължения за погасени по давност, съдът намира, че същото е неоснователно, доколкото съгласно чл.171 ал.1 от ДОПК публичните вземания се погасяват по давност с изтичането на 5 годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В процесния случай е започнало административно производство от органа по приходите за установяване на публичните вземания и на основание чл.172 ал.1 т.1 от ДОПК давността е спряна да издаването на обжалвания административен акт.

От изложеното се обосновава извод, че Д. е дължим.

Предвид изхода на спора в полза на СО на основание чл. 161, ал. 1, вр.чл. 144, ал. 1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалвания материален интерес – 100.00 лв. Процесуалното представителство е реално осъществено, поради което възнаграждението е дължимо и следва да се определи по реда на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 100.00 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 74-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. Ч. с ЕГН [ЕГН] с която се оспорва Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) по чл.107, ал.3 ДОПК № 35/17.01.2020г., издаден от ст.инспектор в отдел „ОП–С.–Т.“ към Дирекция ОП при Столична община, потвърден с Решение № СФД20-РД28-95/ 03.04.2020г., н Директора на дирекция „Общински приходи“, към направление “Финанси и здравеопазване“ при - Столична община, в частта на определения размер на Д. за периода 01.01.2014г. до 24.04.2018 г., в размер на 556.14лв. главница и 208,86 лв. лихви.

ОСЪЖДА А. И. Ч. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община 100.00 лв.

юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: